

РЕШЕНИЕ

№ 2634

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1169** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. А., чрез адв. М., срещу решение № 20003863/14.01.2022 г., постановено по НАХД № 18438 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде изменено наказателното постановление като се наложи едно общо наказание – 2 години лишаване от правоуправление на МПС и 2000 лева глоба.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – началник сектор към отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от

оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-020384/14.10.2019 г., издадено от началник сектор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания, както следва: за нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложено наказание глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП; за нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. 2 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 23.09.2019 г. около 03.50 ч. в [населено място] А. управлява лек автомобил „А. А6“, рег. [рег.номер на МПС] в[жк]в отсечката между блок 508 и блок 515 с посока на движение от [улица]към [улица]. На това място, пред блок 513 е спрял за проверка, при която водачът отказва да бъде тестван за алкохол чрез техническо средство алкотест дрегер 7410 PLUS с инв. № 0012, издаден талон за медицинско изследване УМБАЛ „Св. А.“ № 0006872 и отказва да бъде тестван за наличие на наркотични вещества с техническо средство дрегер D. T. 5000, инв. № 0007, издаден талон №0006873 за ВМА –С., като А. не е дал кръв.

Проверяващите органи приемат, че са извършени нарушения на разпоредбата на чл. 174, ал. 3, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 307151/23.09.2019 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, вр. чл. 218, ал. 2 АПК. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Касаторът не оспорва обстоятелството, че при извършването на проверка от компетентните органи е отказал да бъде тестван за алкохол и наркотични вещества. В тази връзка неоснователен е единственият касационен довод, че в случая е налице едно нарушение, което следва да бъде санкционирано с едно наказание. Съгласно Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. по тълк. д. 1/2021 г. на Върховния административен съд, задължително за прилагане от съдилищата на основание чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/, отказите по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания. Поради това правилно, с оглед задължителното тълкуване, за

всеки един от установените откази е определено отделно административно наказание. Безспорно са установени обективните признаци на всяко едно от нарушенията, поради което законосъобразно ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложените наказания кореспондират с предвидените в съответните санкционни норми наказания.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20003863/14.01.2022 г., постановено по НАХД № 18438 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.